

VỀ CƠ CHẾ HÌNH THÀNH NHỮNG HIỆN TƯỢNG HỦY TRIỀU PHỨC TẠP VÀ ĐỘC ĐÁO Ở BIỂN ĐÔNG

Phạm Văn Huấn

Dại học khoa học tự nhiên - ĐHQG Hà Nội

hiện tượng thủy triều ở Biển Đông được thừa nhận là một đặc thù do tính phức tạp, độc đáo có của nó. Phần lớn các công trình nghiên cứu đã chú trọng tới việc tính toán những rong của triều. Câu hỏi quan trọng và lý thú: tại sao ở Biển Đông thủy triều lại đa dạng và c như vậy, tại sau thủy triều ở biển lớn này thuộc loại hiếm thấy trên đại dương thế giới ưa được giải đáp thỏa đáng. Những phân tích dưới đây sẽ khái quát những thành tựu đã ực trên phương diện này đã góp phần giải thích cơ chế hình thành những đặc điểm phức đặc sắc của chế độ triều Biển Đông, nhằm tiến tới xây dựng một quan niệm khoa học đầy hiện tượng tự nhiên này.

1. KHÁI QUÁT VỀ CHẾ ĐỘ TRIỀU BIỂN ĐÔNG VÀ NHỮNG KẾT QUẢ NGHIÊN CỨU VỀ NGUYÊN NHÂN HÌNH THÀNH

ột cách tổng quát, những dao động mực nước triều ở các đại dương được gây bởi tác động c lực tạo triều hình thành trong hệ thống chuyển động tương hỗ của trái đất, mặt trăng và ời. Tập hợp những chu kỳ dao động mực nước triều tương ứng với những chu kỳ của các h động, còn biên độ dao động ứng với mỗi chu kỳ phụ thuộc chủ yếu vào điều kiện địa lý, hái và địa hình từng thủy vực.

ong các biển ven chí yếu là các sóng triều tự do từ các đại dương truyền vaò nên kích ngang của biển và tính định hướng của nó theo các phương địa lý có vai trò trong việc hành các đặc trưng triều. Nhưng kích thước lớn của Biển Đông chỉ có ý nghĩa đối với các phần triều riêng liên quan tới triều tinh học, mà đối với tất cả các biển ven các thành phần toàn không đáng kể. Phan Phùng trong luận án tiến sĩ đệ tam cấp năm 1974 đã giải giải tích các bài toán triều với các lực cường bức là các thành phần lực tạo triều với các ống bức là các thành phần lực tạo triều theo khai thác triển Doodson và nhận được biên u riêng cực đại ở đỉnh vịnh Bắc Bộ bằng 6 cm cho sóng K₁ và 4 cm cho sóng O₁. Với Vịnh Lan, các biên độ xấp xỉ bằng 1 cm cho các sóng M₂, S₂, K₁ và O₁, mặc dù trực chính của Đông định hướng gần theo phương bắc nam và vĩ độ địa lý vùng biển rất thuận lợi cho tác ủa các thành phần ngang của lực tạo triều.

Tên bản đồ phân bố tính chất thủy phân Biển Đông [3] ta thấy nét nổi bật đầu tiên là toàn g khơi rộng lớn và đại bộ phận các dải bờ phía tây và phía đông biển đều thịnh hành kiểu triều toàn nhật (nhật triều đều hoặc nhật triều không đều). Ở các vịnh Thái Lan và Bắc Lan sáu thấy kiểu dao động thủy triều toàn nhật đều đặn một cách lý tưởng với độ lớn đáng tùng được dẫn làm thí dụ về nhật triều đều điển hình trong các sách giáo khoa của nhiều trên thế giới. Đường cong mực nước, thí dụ ở trạm Hòn Dấu, có dạng đường cong hình sin u đặn với một nước lớn và một nước ròng trong một ngày. Trong tháng chỉ có khoảng hai ngày có biểu hiện của thủy triều hỗn hợp. Độ lớn thủy nhiêu ở nơi triều mạnh nhất Biển

Đông là đỉnh vịnh Bắc Bộ đạt tới 6 mét, vùng này có thể được coi là một nơi có thủy triều loại lớn của đại dương thế giới. Tương quan giữa biên độ của hai sóng nhật triều chính K₁ và biên độ của sóng bán nhật triều M₂ có nơi trong biển đạt tới hơn 25 lần (xem bảng là tính chất nhật triều rất thuần túy. Theo danh sách các hằng số điều hòa thủy triều cung phòng Thủy đạc Quốc tế, trong số hơn 3000 điểm trên các biển và đại dương chỉ có 17 điểm giá trị như vậy và 7 điểm trong số đó thuộc bờ Việt Nam.

Bảng 1. Chỉ tiêu tính chất thủy triều ở một số trạm dọc bờ Việt Nam

Cửa Ông 10,69	Hòn Gai 26,01	Hòn Dầu 27,13	Cửa Hội 3,58	Cửa Giang 2,67
Cửa Tùng 1,00	Thuận An 0,28	Đà Nẵng 1,88	Quy Nhơn 3,55	Nha Trang 3,66
Vũng Tàu 1,32	Gành Hào 0,95	Mũi Cà Mau 3,87	Rạch Giá 2,35	Hà Tiên 3,98

Những vùng bán nhật triều đều thường rất phổ biến trên đại dương thì lại rất ít ở Đông: vùng eo Đài Loan, lân cận cảng Thuận An của Việt Nam. Những khu vực với biên triều không đều là dài bờ nam Trung Quốc từ eo Đài Loan tới đông bắc đảo Hải Nam, và gần vịnh Pulô Lakei và vùng ven bờ đông nam Việt Nam, khu vực phía tây vịnh Thái Lan cận Xinhgapo.

Trong khi đó, theo các tính toán so sánh về tương quan năng lượng của các sóng tides mới từ Thái Bình Dương vào biển Đông cho biết rằng thông lượng năng lượng thủy triều M₂ có thể lớn gấp 7,2 lần so với sóng O₁ (eo Đài Loan) hoặc 1,7 lần (lạch Bas-

Các tác giả đã giải thích nguyên nhân của sự cường hóa nhật triều trong Biển Đông là trong các Vịnh bằng cơ chế cộng hưởng. Thí dụ, trong [3] và tính kích thước cộng hưởng vực hình chữ nhật đối với các sóng K₁ và O₁ tuân tự bằng: Chiều dài thủy vực 61: 567 km, độ sâu trung bình 45 m. Nếu xấp xỉ vịnh Bắc Bộ bằng một kênh hình chữ nhật lồng đầu với độ sâu trung bình 45 m thì chiều dài của nó từ đỉnh vịnh tới cửa gần thỏa mãn điều kiện cộng hưởng tính theo công thức lý thuyết.

Những tính toán về hoàn lưu thông lượng năng lượng triều [4] dựa trên bản đồ trống K₁ nhận được bằng phương pháp Hanzen trong đã chỉ ra một trong những vùng năng lượng triều toàn nhật nhiều nhất chính là vịnh Bắc Bộ. Số đồ hoàn lưu thông lượng triều do tác giả này nhận được cho thấy năng lượng của sóng này hướng từ cửa biển theo phương ngang biển vào thẳng vịnh Bắc Bộ và tiến dần trong đó.

Tính phức tạp của thủy triều trong Biển Đông thể hiện ở sự biến đổi mạnh độ lớn và tính chất triều trên không gian biển, sự biến đổi này đặc biệt phức tạp trong vùng gần các vịnh. Ở vịnh Bắc Bộ, trên khoảng cách gần nửa nghìn cây số từ trung tâm vịnh tới nam của nó, biên độ thủy triều biến đổi từ vài mét tới cực tiểu chỉ bằng khoảng trên dưới (vùng cảng Thuận An). Tình hình cũng hoàn toàn tương tự như vậy trong vịnh Thái Lan đây cả tính chất lấn độ lớn triều đều phân hóa mạnh, tồn tại cả nhật triều và bán nhật triều với biên độ lớn xen kẽ với những vùng biên độ cực nhỏ ngay trong không gian vịnh.

Nét đặc đáo nữa trong hiện tượng thủy triều Biển Đông biểu hiện ở sự khác nhau về quan hệ biên độ của các phân triều của cùng một nhóm toàn nhật hay bán nhật ở những vù

Trên các bản đồ triều nhận thấy rằng khi mới truyền vào biển, gần các eo biển phía cửa từng biên độ của các nhật triều không khác nhau một cách đáng kể. Nhưng càng truyền đi theo hướng trực lớn của biển, biên độ của K1 càng lớn hơn so với O₁. Đối với các sóng trong bán nhật cũng có biểu hiện tương tự: tỷ số biên độ của S₂ và M₂ giảm dần theo hướng kính của biển. Trong [3] đã giải thích hiện tượng này là do: bước sóng O₁ lớn hơn bước K₁, khi truyền vào vùng nước nông, biên độ sóng tăng dần nhưng sóng nào dài hơn thì tăng biên độ chậm hơn.

2. ĐIỀU KIỆN ĐỊA LÝ ĐỊA PHƯƠNG QUY ĐỊNH NHỮNG ĐẶC ĐIỂM THỦY TRIỀU BIỂN ĐÔNG

hư đã phân tích khi giải thích nguyên nhân và cơ chế hình thành thủy triều toàn nhật ở Đông và trong các vịnh, các tác giả xuất phát từ ý niệm đúng đắn về tính quy định của đặc điểm hình đáy và dạng đường bờ của từng địa phương đối với chế độ triều.

Tổng bộ của các phương tiện tính toán đã có thể giúp khảo sát một cách đầy đủ và chi tiết về động riêng của biển thực với địa hình đáy và dạng đường bờ tự nhiên bằng cách tính ố trị của những phương trình chuyển động sóng dài không ma sát với nhiễu động ban đầu. Phân tích phổ các chuỗi mục nước phát sinh sẽ nhận được tập hợp những tần số riêng (chu kỳ riêng) có mặt ở từng điểm trên biển, còn phân tích điều hòa sẽ cho những hàm mô tả cấu trúc không gian của các dao động riêng đó. Chúng tôi đã sử dụng phương pháp khảo sát dao động riêng của Biển Đông và dưới đây sử dụng những kết quả từ đó để giải chiêu đặc điểm phức tạp và độc đáo của hiện tượng triều của biển này.

Bảng 2. Những chu kỳ dao động riêng của Biển Đông trong dải chu kỳ triều

Điểm	Chu kỳ, giờ																
	Nhóm toàn nhật				Nhóm bán nhật				Nhóm nước nông								
	25,0	24,8	23,8	14,7	13,2	11,6	10,6	9,7	9,4	9,1	8,6	8,2	7,9	7,6	7,1	< 7,0	
1			6		62	23								18		4	
2			6	8	23	15	10	3									
3		38		49	80	11								6		5	
4			2	2	21	2			2		68	4	3			21	
5			100							2	2	2				4	
6	2		75											4			
7																	
8	2																
9	3													10		5	
0															6		
1	2																
2	2																
3	2																
4	2																
5																	
6	2																

Thấy rằng [1, 2] thủy vực Biển Đông là một hệ dao động phức tạp với một tập hợp rất phong phú chu kỳ từ vài giờ đến vài ngày. Có thể quy ước chia dải chu kỳ các dao động riêng thành

năm nhóm: chu kỳ dài gồm các chu kỳ 33,3 và 55,6 giờ; chu kỳ toàn nhật 23,8 - 24,8 - 25,0 giờ; chu kỳ trung gian 17,2 - 19,2 giờ; chu kỳ bán nhật 10,6 - 11,6, 6 - 13, 2 - 14,7 giờ và chu kỳ nước dưới 10 giờ.

Bảng 2 liệt kê những chu kỳ dao động riêng của thủy vực biển Đông nằm trong dải tầ dao động triều để tiện phân tích tiếp sau. Vị trí của các điểm với ký hiệu từ 1 đến 16 gh hình 1. Những chữ số ghi trong bảng biểu thị phần trăm của phương sai của dao động và kỲ ĐÃ cho so với chu kỳ có phương sai cực đại có mặt tại điểm đang xét, phần ánh tượng qu sánh của biên độ của các dao động.

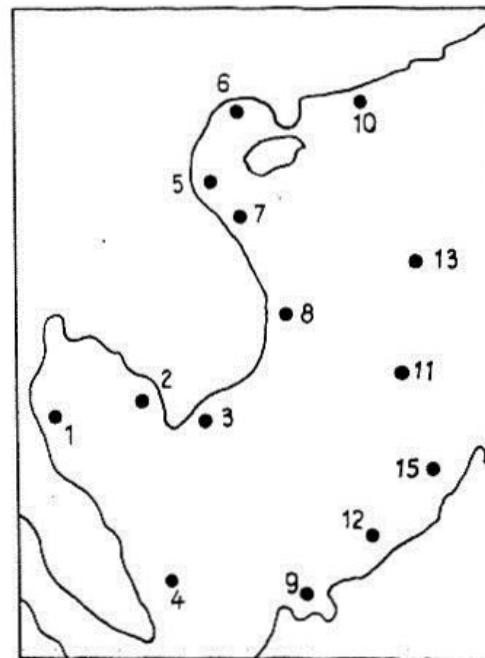
Ở đây chúng ta chú ý tới các dải chu kỳ tương đương với các dao động triều cưỡng bức. Tại tất cả các điểm trên biển đều có mặt các dao động riêng thuộc nhóm chu kỳ một ngày. Như vậy nhóm chu kỳ một ngày là một trong những nhóm cơ bản đặc trưng cho toàn biển. Trong khi đó các dao động riêng nhóm nửa ngày hoặc nông chỉ đặc trưng cho những vùng riêng biệt. Thí dụ, nhóm chu kỳ nửa ngày ít gặp thấy ở những điểm thuộc vịnh Bắc Bộ. Còn nhóm nước nông vắng mặt tại các điểm thuộc trung tâm biển và những nơi trực tiếp giáp với biển khơi với thềm lục địa ít phát triển.

Mỗi vùng biển có tính chọn lựa về khả năng phản ứng với từng chu kỳ dao động. Vùng vịnh Bắc Bộ (các điểm 5 - 7) trong số ba chu kỳ nhóm một ngày chỉ có khả năng cộng hưởng với chu kỳ duy nhất là 25 giờ. Trong khi đó, ở vùng biển thuộc vịnh Thái Lan (các điểm 1 - 4) lại được đặc trưng bằng hai chu kỳ nhỏ hơn, tức 24,8 hoặc 23,8 giờ.

Chúng ta sẽ sử dụng những đặc điểm này để phân tích khả năng cộng hưởng của từng biển với ngoại lực, nhằm giải thích một số nét đặc sắc của hiện tượng triều ở các vùng khác.

Như đã nhận xét, dao động riêng với các chu kỳ nhóm toàn nhật (23,8, 24,8 và 25,0 giờ) mặt ở hầu khắp biển, kể cả phần ngoài khơi lân ven bờ, chỉ trừ riêng có điểm tinh số 5 và 7 quang cửa tây nam vịnh Bắc Bộ, điểm số 2 gần bờ cận nam Việt Nam, điểm số 10 thuộc vịnh đông bắc đảo Hải Nam của Trung Quốc và điểm 15 ở sát bờ tây đảo Bocneo. Dao động và kỲ CƠ này, như chúng ta đã biết, gần bằng các chu kỳ của các sóng thủy triều K₁ và O₁ ho và Q₁. Như vậy các dao động triều nhóm toàn nhật sẽ được cộng hưởng trên toàn biển và nên tính độc đáo của thủy triều Biển Đông là chế độ nhật triều ngự trị, đúng như đã mô tả [3] rằng “trên biển này, phần nhật triều không đều choán hầu hết khía vùng biển khơi rộng phần nhật triều đều choán hầu khía vịnh Bắc Bộ, vịnh Thái Lan và phần quan trọng phi Philippin. Nếu ở các vùng biển khác của thế giới tính chất bán nhật triều thường đóng và rất chủ yếu thì ở Biển Đông chỉ quan sát thấy những khu vực bán nhật triều đều rất nhô biển Đài Loan, khu vực lân cận Thuận An và khu vực bán nhật triều không đều cũng không phía nam eo biển Đài Loan cho tới phía đông bắc đảo Hải Nam, khu vực vịnh Pulô Laikei, ven bờ Biển Đông nam Nam Bộ của Việt nam, khu vực phía tây của Vịnh Thái Lan và vùi cận Xinggapo”.

Nếu để ý rằng tại các điểm số 3 số 9, tuy có sự cộng hưởng với các chu kỳ toàn nhật và lại cũng cộng hưởng mạnh hơn nữa với các chu kỳ nửa ngày, thì từ đây có thể suy ra được lớn các vùng có điều kiện thuận lợi cho bán nhật triều phát triển như tác giả [3] đã mô tả.

Hình 1. Vị trí các điểm tính dao động riêng trong bảng 2

Thứ vây là từ những kết quả phân tích dao động riêng chúng ta đã có thể phán đoán được đối chính xác những nơi nào của Biển Đông thuận lợi cho sự phát triển Nhật triều và những ưu thuận lợi cho bán Nhật triều.

Vùng vùng biển khác nhau do những đặc điểm khu vực về phân bố độ sâu và viền bờ lân cận có sự phân hóa về khả năng cộng hưởng dao động, tức mỗi vùng của biển còn có thể coi là bộ cộng hưởng nhỏ. Thí dụ, những chu kỳ cộng hưởng ở nhóm bán Nhật chỉ đặc trưng hững điểm tính với số 1-4, tức vịnh Thái Lan, điểm 9 gần vịnh Pulô Lakei, đại diện cho thềm lục địa nước nông ở đông nam biển và các điểm 10 và 14, đại diện cho dải ven bờ nam Quốc từ eo Đài Loan đến đông bắc đảo Hải Nam. Những vùng này thực tế đúng là những nơi dao động triều bán Nhật không đều hoặc thậm chí bán Nhật đều.

Vùng biển vịnh Bắc Bộ là điển hình về sự phân hóa mạnh về khả năng cộng hưởng giữa các cửa nó. Nếu so sánh các chu kỳ cộng hưởng ở các điểm số 6 và 7, thì thấy rằng những điểm này cách nhau vài trăm cây số nhưng chúng có kiểu cộng hưởng rất khác nhau: vùng điểm cộng hưởng với các sóng triều toàn Nhật và những sóng triều nước nông, là những dao động luôn xảy ra và kết quả là độ lớn triều trong vùng thuộc loại lớn nhất trong biển, trong khi ở số 7 danh sách các chu kỳ cộng hưởng rất nghèo nàn, nó chỉ cộng hưởng với hai dao động và 17,2 giờ là những dao động chỉ có thể liên quan tới những nhiễu khí quyển và thực tế chính là nơi thủy triều yếu nhất.

Vùng biển thềm lục địa tây nam Biển Đông kế cận dải bờ đông nam Việt Nam và trong vịnh Lan có tính chất như một bộ cộng hưởng đa tần. Tại đây sự cộng hưởng có thể diễn ra mê cả với các dao động với chu kỳ ngày, nửa ngày và nước nông, khác hẳn với vùng vịnh Bắc Bộ với tính lựa chọn cao trong quá trình cộng hưởng. Điều này tạo nên chế độ dao động của vùng hết sức phức tạp nhưng chúng ta đã biết.

Mình phân hóa về đặc điểm cộng hưởng không những biểu hiện ở sự có mặt hay không có của những nhóm chu kỳ ở vùng này hay vùng khác, mà ngay trong một nhóm chu kỳ cộng hưởng, ở các điểm khác nhau, cũng thấy có sự khác nhau về trị số của các chu kỳ đó. Thí dụ, ở 2 thấy rằng độ số các điểm phần phía bắc và trung tâm biển và cả ở vịnh Bắc Bộ có chu kỳ cộng hưởng của nhóm chu kỳ toàn Nhật bằng 25,0 giờ. Nhưng ở phần phía nam biển (3 và 4) và bên trong vịnh Thái Lan (điểm 1) chu kỳ cộng hưởng nhỏ hơn (bằng 23,8 giờ ở 1 và 3, bằng 24,8 giờ ở điểm 4) và phần phương sai giành cho đindh phổ nơi đây cũng lớn.

Thứ vây rõ ràng ở phía bắc và trung tâm biển các sóng Nhật triều K₁ và O₁ cũng có thể cộng hưởng, nhưng sóng O₁ (chu kỳ 25,82 giờ) được cộng hưởng mạnh hơn sóng K₁ (chu kỳ 23,93 giờ) vì chu kỳ của sóng O₁ lớn hơn chu kỳ của sóng K₁, và gần trùng với chu kỳ cộng hưởng 25,0. Đáng chú ý là vịnh Bắc Bộ có tính chọn lọc cao đối với các dao động cỡ một ngày - này chỉ có một chu kỳ riêng duy nhất bằng 25,0 giờ. Vì vậy, ở đây có hằng số điều hòa biển là sóng O₁ (bằng 75 cm) lớn hơn hằng số điều hòa của sóng K₁ (bằng 65 cm) và các sóng Q₁ cũng phát triển khá mạnh (tuần tự đạt tới 21 cm và 16 cm), trong khi ở mọi trạm mực khác dọc bờ biển Việt Nam, hằng số điều hòa biển độ của sóng O₁ bao giờ cũng nhỏ hơn sóng K₁ và theo lý thuyết thì hệ số trung bình về biển độ của sóng K₁ lớn hơn O₁.

Khi tiến sâu xuống phía nam trên đường truyền sóng dọc theo trục chính đông bắc - tây nam biển, điều kiện cộng hưởng lại thuận lợi hơn cho sóng K₁ vì chu kỳ của nó (bằng 23,93 giờ) ăn với chu kỳ cộng hưởng ở điểm 4 và gần như trùng một cách lý tưởng với chu kỳ cộng hưởng ở các điểm 1 và 3, còn chu kỳ của O₁ thì càng cách xa các chu kỳ cộng hưởng đặc trưng ở đây.

Thứ vây, trong khi cùng được cộng hưởng như các sóng toàn Nhật khác, tốc độ tăng biển độ sóng của sóng thủy triều K₁ càng xuống phía nam biển càng lớn hơn. Bảng các hằng số điều

hòa biên độ của hai sóng nhật triều chính do chúng tôi tính được theo chuỗi số liệu năm của nước dưới đây (bảng 3) đã khẳng định những dự đoán vừa nêu.

Thấy rằng sóng K₁ từ chỗ ở phía bắc biển có biên độ nhỏ hơn sóng O₁ đã trở thành gần gấp đôi sóng O₁ ở phía nam biển. Cũng từ bảng 3 thấy rằng ở đoạn bờ biển trung nam tương ứng với điểm tính số 7, hay ở Rạch Giá, tương ứng với điểm tính số 2, không tồn tại chu kỳ cộng hưởng nào trong số các chu kỳ nhóm toàn nhật, nên các sóng K₁ và O₁ nói chung có biên độ nhỏ hơn nhiều so với các trạm còn lại.

Bảng 3. So sánh các hằng số điều hòa biên độ của những sóng thủy triều chính ở các trạm dọc bờ Việt Nam

Sóng	Hòn Dầu	Đà Nẵng	Quy Nhơn	Vũng Tàu	Rạch Giá
K ₁	65,2	19,4	30,9	59,5	20,5
O ₁	74,7	12,9	26,5	45,2	11,8
K ₁ /O ₁	0,87	1,50	1,16	1,32	1,73
S ₂	5,0	5,8	6,7	28,6	3,0
M ₂	9,3	17,2	16,1	74,8	16,1
S ₂ /M ₂	0,54	0,33	0,41	0,38	0,18

Kết quả tương tự cũng nhận được nếu phân tích như trên với các sóng triều bán nhật. phía bắc trung tâm biển nhìn chung không cộng hưởng với nhóm chu kỳ bán nhật, nên biên độ của hai sóng S₂ và M₂ đều nhỏ. Ở phía nam, chu kỳ cộng hưởng 11,6 giờ gần với chu kỳ của M₂ hơn là sóng S₂, nên sóng M₂ tăng biên độ nhanh hơn và kết quả tỷ số biên độ giữa S₂ và M₂ giảm rất nhanh theo đường truyền của các sóng xuống phía nam, ở trong vịnh Thái Lan sói có biên độ lớn gấp hơn 5 lần S₂.

Trong số những chu kỳ nhóm nước nông, tức những chu kỳ cỡ dưới 10 giờ, có những cỡ với trị số xấp xỉ trị số chu kỳ của sóng triều nước nông, là bội hai của các sóng bán nhật và lẻ của các sóng toàn nhật. Những chu kỳ này có mặt ở các điểm thuộc các vùng nước nông của Biển Đông và trong các vịnh nông. Phần khơi Biển Đông và cả dài bờ tiếp giáp với biển khơi thuộc trung Việt Nam không liên quan tới những chu kỳ đó. Kết quả này hoàn toàn phù hợp với tiến quan trắc và phân tích các chuỗi mực nước biển tại các trạm mực nước. Theo kết quả tách điều hòa những chuỗi mực nước dài ngày, những biên độ của các sóng nước nông ở các trạm thuộc vùng thềm lục địa nước nông hay nằm sâu trong các vịnh Bắc Bộ và Thái Lan luôn ổn định và đạt trị số cỡ vài xăngtimet. Điều này có ý nghĩa trong các công tác nghiên cứu cấu trúc các dao động mực nước và trong các bài toán thực tế như tính độ cao cực trị lý tưởng của mực nước. Đối với những trạm thuộc vùng nước nông, nếu không tính đến các sóng thủy triều thì các độ cao cực trị của mực nước có thể chênh lệch với trường hợp bỏ qua đến cỡ một đêximét.

Để kết luận có thể nhận xét rằng việc khảo sát những điều kiện địa phương của toàn Đông cũng như của những vùng khác nhau của Biển Đông thông qua các tính toán dao động của nó bằng mô hình số đã chứng tỏ một cách tiếp cận khác, hiệu quả, đơn giản công việc tách, nhưng đồng thời cho phép phân tích khá chi tiết và thỏa đáng về cơ chế hình thành đặc điểm phức tạp của thủy triều, kể cả những nét khá tinh tế của hiện tượng.

Những điều kiện địa phương đặc thù của Biển Đông nói chung và những vùng khác của nó chính là, và chỉ là những điều kiện về địa hình đáy và hình học bờ biển, các vịnh, là

ýc biển này thuận lợi cho các dao động thủy triều chu kỳ ngày phát triển. Sự phân hóa về ic dao động riêng ở mỗi vùng của biển phản ánh những nét đặc thù địa phương cấp nhô m cho phân bố biên độ và tính chất thủy triều phức tạp với những vùng nhật triều biển bên cạnh những vùng bán nhật triều, là nguyên nhân của quy luật tăng giảm các tương iên độ của các sóng triều trên đường lan truyền của chúng trong biển.

rực biết việc mô hình hóa số trị bài toán triều thường cho kết quả về dòng triều với độ tin n hơn các kết quả về mực nước, điều này là do nhiều nguyên nhân liên quan tới các điều tra trong khi giải. Việc khảo sát dao động riêng có ưu điểm là tránh khỏi những điều kiện iệc đó và có triển vọng trong việc dự đoán những nét cơ bản về đặc điểm dòng triều mà cần nhiều những dữ liệu ban đầu. Hy vọng rằng trong tương lai vấn đề này sẽ được nhiều oa học đóng góp thêm.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

ham Văn Huấn. Dao động tự do ở Biển Đông. Tạp chí Các khoa học về Trái đất, số 4 (1991), 113 - 116.

ham Văn Huấn. Dao động tự do và sự cộng hưởng trong dao động mực nước của biển Đông, Tuyển tập Công trình Hội nghị khoa học toàn quốc lần thứ ba về Biển, Trung tâm HTN và CNQG 11- 1991, Tr. 60 - 64.

guyễn Ngọc Thụy. Thủy triều vùng biển Việt Nam. NXB Khoa học và Kỹ thuật, Hà Nội, 984.

.. В. Некрасов. Связь Волнового потока приливной энергии с рисунком приливной арты. Междвед. сборник: Исследование и освоение Мирового океана, бып. 25 (1978), 1 - 87.

JOURNAL OF SCIENCE, Nat. Sci., t.XII, n°1, 1996

ON THE MECHANISM GOVERNING THE FEATURES OF THE TIDAL REGIME IN BIEN DONG

Pham Van Huan
College of Natural Sciences - VNU

The paper briefly outlines the peculiarities of the tidal regime of Bien Dong and presents a set oscillation periods of the basin derived from numerical solving the system of linear equations ng waves on shallow water.

The main attention is paid to the analyzing the relation of the oscillation regime of the it's real border geometry and bed bathymetry and to give the detail explanations to the arities of tidal regime of the sea such as the domination of the diurnal tide in the sea, the ration of the tide range and the differentiation of tide feature in different places of the sea, ranges of the relationship of the major tide constituents along their propagation way from pacific ocean to different regions of the Bien Dong